

آواز اخلاق عرف سنڌي پهاڪا

Voice of Ethics Sindhi Proverbs

ڪوڙومل چندن مل ڪلناڻي

Koaromal Chandanmal Khilnani

Gul Hayat Institute

المنعم لائبرري لاڙڪاڻو

ڊجيٽل ايڊيشن:

سنڌ سلامت ڪتاب گهر

سنڌ سلامت پاران :

سنڌ سلامت سنڌي ٻوليءَ جي ڪتابن جي ذخيري کي دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ تائين پهچائڻ لاءِ **ڊجيٽل بوڪ ايڊيشن** جو سلسلو شروع ڪيو آهي، ان سلسلي جو ڪتاب نمبر (176) ”آواز اخلاق : سنڌي پهڳاڪا“ اوهان اڳيان پيش ڪجي ٿو. هي ڪتاب **ڪوڙومل چندن مل ڪلنائي** جو لکيل آهي جيڪو ورهاڱي کان اڳ ڇپيو.

هي ڪتاب **المنعم لائبرري لاڙڪاڻي** پاران انجنيئر عبد الوهاب سهتي اي بوڪ ايڊيشن ۾ سندس ويب سائيٽ تي آندو آهي. ٿورائتا آهيون سائين عبد الوهاب سهتي جا جنهن هن قيمتي ۽ ناياب ڪتاب کي ٻيهر اسان تائين آندو ۽ سنڌ سلامت ڪتاب گهر ۾ پيش ڪرڻ جي اجازت ڏني.

اوهان سڀني دوستن، ڀائرن، سڄڻن، بزرگن ۽ ساڃاهه وندن جي قيمتي مشورن، رايي، صلاحن ۽ رهنمائي جو منتظر.

محمد سليمان وسان

مينيجنگ ايڊيٽر (اعزازي)

سنڌ سلامت ڊاٽ ڪام

sulemanwassan@gmail.com

www.sindhsalamat.com

سنڌي، اردو، انگريزي ادبي، تعليمي ڪتابن ۽ اخبارن جي
مفت وڌجي فورم ۾ جو حصو بڻجڻ لاءِ گهربل معلومات

1. نالو
2. شهر جو نالو
3. تعليمي قابليت
4. مصروفيت
5. تصوير

ميمبر شپ حاصل ڪرڻ ۽
برقرار رکڻ لاءِ ڪٽنبخانو
جو فيسبڪ گروپ جوائن
ڪرڻ لازمي آهي...!!

facebook.com/kutabkhano

00923337516944 گروپ ايڊمن: امير عذبان

ڪتاب ۽ ليکڪ بابت

ديوان ڪوڙومل جي لکيل هن ڪتاب جي، گهڻي عرصي کان طلب ۽ تلاش هئي پر ڇاپي صورت ۾ ملي نه پئي سگهيو. قوي توقع اها پئي رهي ته شايد ڇاپي ڪتاب هن وقت دنيا ۾ ناپيد ٿي چڪو آهي. هاڻي بس ان بابت فقط ڪتابن ۾ تذڪرو پيو ملندو. شابس هجي سچل ڪاليج نواب شاھ جي هونهار ليکچرار جناب محمود ڏاهري صاحب جن کي، جو ڪوڙومل تي ريسرچ جو ڪم هت هڻڻ سبب، پاڻ سندس ٻين ڪتابن سان گڏ هيءُ ڪتاب به فوٽو ڪاپيءَ جي صورت ۾ هت ڪيو اٿائون. نيٺ ذريعي ساڻن ڄاڻ سڃاڻ ٿي هئي. فون تي رابطي بعد ٻڌايائون ۽ ڪتاب جي فوٽو ڪاپي پڻ ڏياري موڪليائون.

ان ڪتاب جي ڪين فوٽو ڪاپي. علامه داؤدپوٽو لائبرري حيدرآباد مان هت آئي. اهو ڪتاب بنام آوازي اخلاق (پهڳاڪا) جي نالي سان جريان نمبر ۱۷۴ تي رکيل آهي.

ڪرائون سائيز جي ۴۹ صفحن واري هن ڪتاب جو سرورق، جنهن ۾ ليکڪ، ڇپائيندڙ اداري، ڇپيندڙ پريس جو نالو ۽ سال ڄاڻايل هوندو آهي، موجود ناهي. تنهن هوندي به منڍ مان معلوم ٿئي ٿو ته اهو ڪتاب آواز اخلاق آهي ۽ ان جو ليکڪ يا گڏ ڪندڙ ديوان ڪوڙو مل ڪلناڻي (1844ع-1916ع) آهي.

بهرحال هن ڪتاب جي فوٽو ڪاپي مهيا ڪرڻ تي هيءُ ادارو جناب محمود ڏاهري صاحب جن جو بيحد ثورائتو آهي.

انجنيئر عبدالوهاب سهتو

Gul Hayat Institute

پهرئين ڇاپي جو مقدمو

(ڪوڙومل چندنمل ڪلنائي)

اصل هر هڪ پهاڪو ڪئن چوڻ ۾ آيو ۽ ڪهڙي وقت ۽ ڪئن ڪم آڻجي تنهنجي لاءِ بيان ڏيڻ جو ارادو هوم. ائين ڪجي ها ته ننڍي وڏي سيڪنهن کي انهن جي ڪم آڻڻ جي پوري سڌ پئجي وڃي ها ۽ ڪئن ڪي ڪي ماڻهو پوري مطلب نه سمجهڻ ڪري بي موقع يا اڻ نهندو پهاڪو لکي يا چئي وهندا آهن تيئن نه ڪن ها پر ائين ڪجي ها ته ڪتاب اهڙو وڏو ٿي پوي ها جو غريب غريبو يا چوڪر ٻاڪر وٺي ڪين سگهي ها. ۽ هنن پهاڪن کي ڇپائي پڌري ڪرڻ جو جيڪو مطلب آهي سو هٿ ڪين اچي ها. تنهنڪري رڳا پهاڪا لکيا اٿم ۽ انهن جي معنيٰ سمجهڻ ۾ ڪجهه سولائي ٿئي تنهن لاءِ اوڪن لفظن جي معنيٰ به ڏني اٿم. مگر انهن کي ڪئن ڪم آڻجي تنهن لاءِ سيڪو پنهنجي خيال ۽ هوش تي هلي.

اڳي به هڪڙو ننڍڙو پهاڪن جو ڪتاب ڇپيل آهي. ان ۾ پهاڪا ٿورڙا آهن ۽ ٻيو هڪڙو پهاڪن جو ڪتاب به ٺهيل آهي پر اهو اڃان ڇپيو ڪين آهي ۽ ان ۾ به پهاڪا ٿورا آهن. مون اڻ سو پهاڪا گڏ ڪري هن ڪتاب ۾ لکيا آهن. سيڪو هي ڪتاب وٺي سگهي تنهن لاءِ رڳو خرچ ساري ان جي تمام هلڪي قيمت ٺهرائي ويئي آهي. ڪي پهاڪا جيڪس اُگهاڙا ڏسڻ ۾ ايندا، فحش يعني لفظ ڪجڙا يا نا شائستا ڏسڻ ۾ ايندا پر جڏهن پهاڪن جو اهو مطلب آهي ته جنهن ملڪ ۾ آهي چوڻ ۾ اچن ٿا تنهن جي ماڻهن جي حالت ۽ سڌارو انهن مان معلوم ڪجي تڏهن جيئن پڌرا آهن تن ڇو نه لکجن. اياڻو چوي سڻائو ويڃائي. انهن وانگر سڻاڻا ۽ سمجهو ماڻهون انهن مان صاف داڻا ڪڍي ٿه ڦٽا ڪندا.

پهاڪن جي چونڊ ۽ سٽ ۾ مون پنهنجي وس آهر گهٽتائي ڪا نه ڪئي آهي. پر تنهن ڪندي به هن ۾ پڙهندڙن کي ڪي عيب ڏسڻ ۾ اچن ته وڙ ڪري معاف ڪن ۽ انهن کي سنواري ڇڏين ڇو ته انسان نيٺ خطا جو گهر آهي.

ڪ چ ڪ

Gul Hayat Institute

پهڪا

الف

1. آزمائي کي آزمائي سو چائي منهن ۾ پائي.
2. اب جو ڏنو نه پري، رب جو ڏنو پري.
3. اپ ۾ تڪ اچائي سو منهن ۾ جهلي.
4. اپ ڦاٽي کي به ڪڏهن اڳڙي پيئي آهي.
5. اتو جي گهوٽو.
6. اتو کاڌو ڪئي مار پيئي گابي تي.
7. اٺ جي چاڙهيءَ کي به لعنت، لاهيءَ کي به لعنت.
8. اٺ پٺيان گهنڊي.
9. اٺ جي وات ۾ جار جي باس.
10. اٺ جي وات ۾ زيرو.
11. اٺ پوڙهو ٿيو ته به مٿن نه سڪيو.
12. اٺ ڪراڙو، ته به به ڪنواٽ لهي.
13. اٺ نه پڇي، ٻورن هڻي لتون.
14. اٺان ميهان دا ڪيها ميلا، اوھ چرن پٽ ته اوھ چرن ٻيلا.
15. اٺ جي وات ۾ لوڻ ته به رڙي، کنڊ ته به رڙي.
16. اٺ چڙو به رڙي، پريو به رڙي.
17. اٺ، پنهنجي مٿ ۾ ترڪي.
18. اٺ جي چوري به ڪا پڪي ۾ لڪي.
19. اٺ کي لاڻو گهوڙي کي داڻو، مرد کي ناڻو محبوب کي ماڻو.
20. اٺ چڙهي به ڪو نانگ کائي!
21. اٺن جا بار به ڪي گڏه ڪٽن.
22. اٺين پيڙهي، اٺ ماکوڙو ماسات.
23. آپ نه پالي، پالي ڏون، چوهر ڄاڻو ڏکان ڏون.
24. اپڻا مال هڻي روئسان به ڪائسان به.
25. اپڻي گهوٽ ته نشا ٿيوئي.
26. اڃاڻ کي، جهڙي مصري تهڙي ڦٽڪي.
27. اڃا مينهنون جهنگ ۾ ڌوئي ڌريائون رڇ (ڪير ڏهن جو ٿانءُ)
28. اڃا جنڊ ڪين سسئي.
29. اڃياري پيئندي، چڪياري ڪين پيئندي.
30. اڃا ڪپڙا ڪيسا خالي.
31. اڇي پڳ مَ پَس، اندر مڙئي اڳڙيون.
32. اڌ کي ڇڏي سڄيءَ پٺيان ڊوڙي، تنهن جو اڌ به وڃي.

33. اڌارو ڏجي تنهن کي جنهن کان گهرجي نه، اڌارو ونجي تنهن کان، جو گهري نه.
34. آرڙهه جي تتي ڏينهن ساوڻ جي وسندي مينهن، سياري جي آڌي رات شال نه پوي هنگڻ تات.
35. استاد جي مار چوڪر سنوار.
36. اڪن کان ٿو آمان گهري.
37. اک نهئي ڪا نه ڪپڙ خان چنڊ ڏنو.
38. اکرين ۾ مٿا وجهن، سي مهرين کان ڪئن ڊڄن.
39. اڳ ڪشا نه ڪشا پوءِ ڪوڪون ڪن.
40. اڳي به ان هو پوءِ به ٿيو ان، ڪانون ۽ پن ويو اچونئي نڪري.
41. اڳياڙي سُرهِي تان جڏهين پڇاڙي سُرهِي ٿئي.
42. اڳين پاڻي، پوين چڪا (گپ).
43. اگهه ۽ گپ جي سڌ، الله کي.
44. اگهه ڪٽيو ڪائجي، وٽ ڪٽيو نه ڪائجي.
45. اگهائي ته ڪڇ نه ته ماڻڪن موت ٿئي.
46. اگر ڄاڻن، لهر ڄاڻي.
47. اگرڻ پيئي، هٿ ڪارا.
48. آمون، ڏهه گامون (وک).
49. ان جو واپار هس مان چلو، چلي مان هس.
50. ان پلي، ذات پلي.
51. انبان بور، ڪلالان لاهو.
52. انبن جون سڪون به ڪي انبڙين مان لهن.
53. اندر اچو نه ڪري، ڌوئي ٿو ڏاڳا.
54. اندر ٻڌ (ان جي پاڙ جنهن کي ڪٽي غريب ان جي ماني پڇائيندا آهن) بهون (گهڻو)، ٻاهر آڻڻ ان جو.
55. انڌ ڌنڌ نگرِي چرٻت راجا، ٽڪي سِير پاڇي ٽڪي سِير ڪاڇا.
56. انڌ وٽ مند وٽ پر ننڍ وٽ.
57. انڌا رڪن روزا، تڏهين ڏينهن به ٿين وڏا.
58. انڌن ۾ ڪاڻو راجا.
59. انڌن آندو، ٻلن چٽيو.
60. انڌن وڃي ملتان لڌو آهي.
61. انڌن جي وهانءَ، منڊا نچن ٽنڊا پائن ڦيريون.
62. انڌو هنگي گڏ ٿي، ڇي؛ مونکي ڏسي ئي ڪو نٿو.
63. انڌو چوڪر لائو ڏوڪڙ ٽڪائي جي ارداس.
64. انڌو هاڻي لشڪر جو زيان.
65. انڌو اڻ سونهن، ٻئي هڪڙي آچار.
66. انڌو گهري الله کون به اڪيون.
67. انڌي اڳيان آهري ڪر تئو تنگيو آه.
68. انڌي جي جوءِ جو واهي الله.
69. انڌي پيهين ڪٽي چٽي.

70. انسان، خطا جو گهر.
71. اڻ گهريو، ماءُ به پٽ کي ببو نه ڏئي.
72. اڻٿيه راتيون چور جون، ٿيهين رات ته ساڌ جي به آهي.
73. اڻ سرنديءَ هر ڪو ٿري، ڪرو ڪو سرنديءَ ٿري.
74. اُٿائي به وئي، تڙائي به وئي، وري ڪپهه جي ڪپهه.
75. اڻ پڙهيا پڙهين اڳيان پريون ڏوٿيندا.
76. اُٿندو اها، جا ڪوريءَ جي من ۾.
77. اھاري(ڪاڻڻ)، وهناري(ڏيتي ليتي)، تيون گهوت مھاري(گهوت ڪنوار جي سمهڻ جي جاءِ) لڄا ڪري ته هاري.
78. آهر ڪتي اوبڻي، رن وڃائي رنبو.
79. آهر جي وڏائي ڪني پات تي آئي.
80. اها زبان پٽ تي وهاري، اها زبان ڪٽ تي وهاري.
81. آهر جي آسري، جهنگ نه چٽائون.
82. اهڙو ڪم ڪجي جو مينهن وسندي ڪم اچي.
83. اهو سون ئي گهريو، جو ڪن چٽي.
84. اهو ڪي ڪجي، جو مينهن وسندي ڪم اچي.
85. آئي کي آدر، وئي کي جيءُ.
86. آئي تاندي کي، بورچيائي ٿي ويئي.
87. آئي سڱن کي، ڪن به ڪپائي ويئي.
88. آئي ته روچي(روزي)، گئي ته بلا.
89. اياڻو چوي، سياڻو ويچائي.
90. ايڪ پنٽ، دو ڪاج.

ب

1. بادشاهين پوندي معاملي جتي ڪير ويچاري.
2. باسڻ هڪڙو ڪٿي، نڪر گهڻن کي اچي.
3. بچڙو ڪتو، ڏڻي پراڻي.
4. بختاورن جا ڍڳا به ويامن.
5. بڙا ڪهاڻ پڙا دک پاڻ چوڻي ڪا دک دور.
6. بک وڃان اگهڙ ياد ئي نه.
7. بک بچڙو ٽول، دانا ديوانا ڪري.
8. بکي کي بصر سان روڻي رکيائي سيري کان سواد ۾ ڏيبي سوائي.
9. بندرو ٻڏي سندرو ته وڃي سڀ کان اڳرو.
10. بندي جي من ۾ هڪڙي صاحب جي من ۾ بي.
11. بي عقل جي بلا دور.
12. بي عقل دوست کان داناءُ دشمن چڱو.
13. بيڪار کان، بيگار پلي.

پ

1. ٻه ڀائر، ٽيون ليڪو.
2. ٻه تراريون هڪ ڪپ ۾ نه ماڻن.
3. ٻه ته ٻارنهن.
4. ٻه شينهن هڪڙي ٻيلي ۾ نه ماڻن.
5. ٻه گدرا مٺ ۾ ڪين اچن.
6. ٻاٻل (پريو مٿس، ڳوٺ جو مڪي) آچاري، پر ڪو مڃي.
7. ٻارڻ ٻهون ڪجن ته به رڙا (مٿي يا مڱ جا داڻا جي ڳرن ئي نه) ڪين رجھن.
8. ٻانيٺ ٻڪري، در تي ڦڪڙي.
9. ٻائي بير، اڍائي سير.
10. ٻائي جو ٻائو، تيوڻ جو تيوڻ.
11. ٻاهران چڪي مڪي، اندران بڙ بڙ دڪي.
12. ٻهرن کان ٿو ٻير گهري.
13. ٻڌي ماڻهون جو به ٿئي ڏينهن ڏس پوي.
14. ٻڌي ٻيڙيءَ جو لوهه به چڱو.
15. ٻڌي ٻيڙيءَ مان هريڙون به چڱيون.
16. ٻري تيل ڪامي وٽ، واه ڙي ڏيا واه.
17. ٻڪري کي ساس جي، ڪاسائيءَ کي ماس جي.
18. ٻڪري جنهن وٽ سان ٻجهي سو وٽ چري.
19. ٻگها (ٻگهه پڪي) ڪوهه ٻجهن ته سڀڻن ۾ ڇا سنڀجي.
20. ٻليءَ کي خواب ۾ به چڇڙا.
21. ٻلي ڪائيندي ڪين ساري، هنگندي ساري.
22. ٻليءَ شير پڙهايا، ڦير ٻلي ڪون ڪاوڙ آيا.
23. ٻن ٻيڙين تي پير رکجي تنهن جون جنگهان چيرجن.
24. ٻوڙو ڪلي به پيرا.

پ

Gul Hayat Institute

1. پاڙي ۽ مسواڙ جو ڪاٿو ڪونهين.
2. پتين کي به ڪن آهن.
3. پٽ پئي نه ڊڄجي پٽ جي پٽائي پئي ڊڄجي.
4. پڇ چريا، مست آئي.
5. پڇندڙن جي اڳ ۾، لڪندڙن جي پٺ ۾.
6. پريءَ چنيءَ کان، پيري چنو چڱو.
7. پريءَ اٺ تان، ويڻي لٽي ته به چڱي.

8. ڀڳڙن ڪاڏي هٿ ڏوتا پيا آهن.
9. ڀڳو گهڙو ڏئون ڏئون ڪري.
10. ڀڳي سان ئي پير، جيسين رتو راس ٿئي.
11. ڀلي ڀاڻ آئي، سا به ڀلي.
12. ڀلئي واڻئي گه ڳڙ ڪاڏو.
13. ڀنگان چيز ٻڌن، لنڊي رووي ڪڙڪ ڪون.
14. ڀنگي دي جوء سدا سهاڳڻ، آفيمي دي جوء رووي، ڪيفي دي جوء ايوي آڪي؛ ماري هٿ نه هووي.
15. ڀينر ڀنڀوران جي ڀڳيون سي چٽيون.

1. ٿاڙي، هڪ هٿي ڪين وڃندي آهي.
2. ٿر جي گٽي، سو چوٽون ڪاٽي.
3. ٿڪڙ ۽ طمع ڇا ڏجي.
4. ٿڪڙ، ڪم شيطان جو.
5. ٿڪڙي ڪٽي، انڌا گلر جڻي.
6. ٿڪڙو ماڻهو، به پيرا هنگي.
7. ٿوڙي وڃي روم، ته به ماني ۽ ٿوم، لڪي لوح قلم ۾ (نصيب ۾).
8. ٿون آڪيسين (چوندين) مٿن نه مڃيسان، مين بازي ڪٿي.
9. ٿون پونڪ ميڪون نندرا آوي.

1. ٿڌو گهڻو پاڻ کي چانو ۾ رکائي.
2. ٿورو ڏسي ارهو نه ٿجي، گهڻو ڏسي سرهو نه ٿجي.
3. ٿوري ڪٽي، گهڻي برڪت.
4. ٿوري گرهين، گهڻو ڪاڄي.

Gul Hayat Institute

1. ٿئونء کي ٿارو، تازيء کي اشارو.

1. ٿڙ ڪجي نڪاء ڪجي اڳلو نه ڀڄي ته پاڻ ڀڄجي.
2. ٺلهو چڙو (گهنڊڻي) وڃي گهڻون
3. ٺونٺ لڳي، ساهيڙي ڀڳي.

پ

1. ڀاپ ڪي ماڻا، ڀراڻت ڄاء.
2. ڀاڻ نه ڀاري، ڪتا ڌاري.
3. ڀاڻ نه ڀلي سسئي، لوڪان مٽيون ڌئي.
4. ڀاڻ پنڻ، گهوڙا گنهڻ.
5. ڀاڻي ۽ باه، ٿورو ڪري نه ڄاڻجن.
6. ڀاڻيءَ کان اڳي ڪپڙا نه لاهجن.
7. ڀاڻي پي نه ذات پڇجي.
8. ڀائجي ته وڏي ڏيران ڀائجي.
9. ڀاهڻ ڪنڌا ها ته هوند گذرن ڪائي ڇڏيا.
10. پت نهن تي ڀاڻي آهي.
11. پت ڀراڻو ته به ڪو جنڊ جو ناڻو.
12. پُٺ ڪپڻ، پينگهي ۾ به پڌرو.
13. پٽينديئي پيٽ ڪي ويو ڄمارو ڄٽ، هو جو مٽي ڪٽ سو پڻ پٽي پيٽ ڪي.
14. پڇڻا: نه منجهڻا.
15. پراڻي ماڙي ڏسي، پنهنجو پُنگو نه ڊاهجي.
16. پراڻي دهلين، احمق نڇي.
17. پراڻي پلاءَ کان، پنهنجو پت به چڱو.
18. پراڻي ڏيو تان ڪارڪ به چڱي.
19. پراڻيءَ ڏيءَ تان ڌڪو به چڱو.
20. پراڻي آس: ڪني جي لاس.
21. پراڻي پت ڪي چمئي گگ ڀرجي وات.
22. پراڻي گوڙي بربلا ٽڪا.
23. پرجا سڪي ته راجا سڪي.
24. پرڻ چوي ڏونگهي ڪي: وڃ ٿو- ٽونگا.
25. پڙهي ڀاڻ نه ڄاڻي، ماري ڪتابي.
26. پڙهڻ ترڻ تير هڻڻ، چوٿين سواري، ننڍي هوندي نه سڪي، وڏي خواري.
27. پڙهي پارسي وڪڻي تيل، ڏسو هي قسمت جو ڪيل.
28. پڳ کان بتانو ڊگهو.
29. پلا ڇڏي پاپي ڪو ڪٽل ڪڳا ڪائي.
30. پلو سيري کان به پلو، سيري ۾ نه ساءُ پلو گوڏا ڪوڙي ڪاءُ.
31. پنج ئي آڱريون برابر نه آهن.
32. پنڻ وچان پڙهڻ ياد نه آهي.
33. پنئي مڱئي گهر هلي ته ڪه اڌاري وات.
34. پوءِ ڍاڻي کان قرض نه ڪڍجي توڙي لڪ لٽائي.
35. پهرين پيٽ پنڄو، چوي ٻار ڀڄا سڀ پوءِ.

36. پنهنجا دهل، پنهنجا ڏونڪا.
37. پنهنجي گهر، ٻلي به شينهن.
38. پنهنجي ڪٽي جو، نڪو ويڇ نڪو طبيب.
39. پنهنجي ڏنڌري کي ڪير ڪتو نه چوي.
40. پنهنجي سوڙا هر پير ڊگهاڙجي.
41. پنهنجي ٿوري، پئجي گڏهه کي پيري.
42. پهريون ٿي چور ته واهي ڪيترو وهي.
43. پئڻجان نال ايڪا دشمني.
44. پيٽ ۾ بڪ، مونن ۾ چار-اوگرائي.
45. پيٽ ۾ بڪ، ارهه ۾ اڪڙ.
46. پيٽ ڏون ٻانهين، چنڌا ناهين.
47. پيادن مان هسوار هسوارن مان پيادا.
48. پيٽ ۾، پٺي ۾ لڏ.
49. پيٽي پٽ به ڪاڇ ڪاري.
50. پير کان به ويساهه وڏو.

1. ڦاڙهو جاتي ڪاٽي، اتي اوجھه ڏئي (مري).
2. ڦٽ بجو ڪڇ، پر گيهه ڌرو ڏج.
3. ڦرندي گهرندي نامردان دي، مردان دي هڪ.
4. ڦر کان اڳي، جر نه ڪڍجي.
5. ڦڙي ڦڙي تلاءُ.
6. ڦل نه ڦل جي پاڪري.
7. ڦلهر ۾ ٿو ڦوڪون ڏئي.
8. ڦورو نه ڦولهي شال سنئين پئي صراف کي.

ج Gul Hayat Institute

1. جا بندي کي بار سا صاحب کي سٿري.
2. جاتي وڻ نه آهي، تاتي ڪانڊيرو به درخت.
3. جاتي ڪير تاتي ڪنڊ، جاتي جهڻ تاتي لوڻ.
4. جا جاتي نه هوندي سا مرندي ڪٿان.
5. جاڏي ويڇي واگهو، تاڏي پاڻي تانگهو.
6. جاڏي پوي چهار (پڪين جي گوري) تاڏي ڳوڙهو نه هڻي.
7. جاسين لالو (نالو) ڪٿي لڻ، تاسين ڪرهه (جهيڙو) اُجهائي.

8. جاسين ڍاڻو مٿو ڪنهي، تاسين بڪئي جو مٿو وڃي.
9. جا مڙسي مڙسن ۾ سا مارئي ۾ نه آ.
10. جاهلن جواب آهي ماڻ مني.
11. جائين لنگهيا پٽ ته پڙهن ڏاڙهيءَ موچڙو.
12. جاءِ چئي ته جوڙائي ڏس، شادي چوي ته ڪري ڏس.
13. جبل سان مٿو هڻبو ته نيٺ مٿو پڇندو.
14. جتي باهه ٻري، تتي سيڪ اچي.
15. جتي اٺ ترندو اُتي پڇ به ترندو.
16. جتي پڇڻ ڪم ناه، تتي پڇڻ ڪم وريام جو.
17. جتي ويڙها، تتي جهيڙا.
18. جڏهين تڏهين چورڙاميءَ وهائيءَ رات
19. جڏهين آڻر ٿي سببا تڏهين گڏهن ٿي رنو.
20. جڏهين پورا ٿي سببا تڏهين اُٺن ٿي رنو.
21. جڏهين ڏند هئا تڏهين حلوو نه هو، جڏهين حلوو آهي تڏهين ڏند نه آهن.
22. جڏهين ڳوهه ڪي موت ڪڍي تڏهين ڳولي شڪارين جا گهر.
23. جر (پاڻي) نئيس جيڏي نه نئيس.
24. جڙيءَ کي جس.
25. جڳ مڙيوئي جوا بازي، ڪن ڪتي ڪن هاري.
26. جن جي پلو ۾ داڻا سي چريا ئي سڀاڻا.
27. جنڊ بي وار، بٺ (قلن) پڳڙن پڇڻ جي ٿئي بي وار.
28. جنهن اڀرندي تاءُ نه ڪيو، سو الهندي ڇا ڪندو.
29. جنهن ساس ڏنو آهي، سو گراس به ڏيندو.
30. جنهن ڪاڻ اڳي هلي بيهجي، تنهن سان گڏيو ڇو نه وڃجي.
31. جنهن سنڌي منهن (اوطاق)، تنهن جو آچار.
32. جنهنجي ويلا (وقت)، تنهنجي رکيا.
33. جنهن جي هيڪار ڪيائين ڪوڙي ٿي، تنهن جي بيهار سڄي ساڪ نه وسهان.
34. جنهن جي وات نه وڃجي، تنهن جو پنڌ به نه پڇجي.
35. جنهن جي ساهه ڪڍي ڪل ڪا نه پوي، تنهن کي سور ڪيهو سلجي. جو سنڌي سمجهي ڪينڪي تنهن سان هندي ڇا هلجي.
36. جنهن جو ڪم سو ئي ڪري، ٻيو ڪري تان گهاٽو پري.
37. جنهن ڪاڻ مياس، سي ڪلهي ڪانڌي نه ٿيا.
38. جنهن جي ماني تنهن جي ڪاني (ڪرامت).
39. جنهن جو بڻ بيڙو، تنهن جو ميوو منو نه ٿئي.
40. جنهن جو پيءُ ماءُ جيئرو، تنهنڪي چورو ڪيئن چئجي.
41. جو ڏيري گڏ رکيال.
42. جو واءُ جبل اڏائين تنهن جي اڳيان ڪپهه ڇا آهي.
43. جواڙيءَ ميني هار.

44. جوا هارڻ واري جو اڌ منهن ڪارو ۽ ڪٽڻ واري جو سڄو منهن ڪارو.
45. جو پوکي، ڪڻڪ ڪو نه لڻندو.
46. جو تيرا سو ميرا جو ميرا سو اين اين.
47. جو اُئي سو ارجن.
48. جهڙا عاشق عيد ۾، تهڙا منجهه مقام.
49. جهڙا روح، تهڙا ختما.
50. جهڙا ڪانو، تهڙا ٻچا.
51. جهڙو ڏيس، تهڙو ويس.
52. جهڙو منهن، تهڙو موچڙو.
53. جهڙو سمر آڻڻو، تهڙو مڻ نه ڪو.
54. جهڙي سٺ، تهڙيون ٽي ويهيون.
55. جهڙي بني تهڙو بج، تنهنجي سلي پڻ نه ڊچ.
56. جهڙي پٽ، تهڙو چٽ.
57. جهڙي نيت، تهڙي مراد.
58. جهڙي ڪرڻي، تهڙي پرڻي.
59. جي پوندا سوڙهين تن لڳندا سيله.
60. جي وسي چيٽ ته ان نه ماڻي ڪيٽ.
61. جي جڏهين پڳا سي تڏهين چٽا.
62. جي نه وججي پاڻ ته نينهن نياڻي نه ٿئي.
63. جي جڏهين چڙهيا سي تڏهين سوار.
64. جي گهڙيا، سي چڙهيا.
65. جي هڻن، سي ڪڻن.
66. جي جڻين، سي نڀائين.
67. جيءُ خوش ته جهان خوش.
68. جيڏا اٺ، تيڏا لوڏا.
69. جيڏا ڏوٽا، تيڏا پوٽا.
70. جيڏو پٽ (ڪشتي جنهن ۾ فقير پنندا آهن)، تيڏي بڪيا.
71. جيڏي رات، تيڏو سڀنو.
72. جيرو ته لڪ جو، مٿو ته ڪڪ جو.
73. جيرو لاءِ ٻڪري نه ڪهجي.
74. جيڪا ڌاريان ٻڪري تنهن لهندا ڪن.
75. جيڪي چڀيو، سو ڦڀيو.
76. جيڪي ڏسي جار، سو ڏسي ميو (مهائو) ته ڦاٽي مري.
77. جيڪي ڪني ۾ هوندو، سو پات ۾ پوندو.
78. جيڪي ڪوهر ۾ هوندو، سو آه (حوض) ۾ پوندو.
79. جيڪي لکيو منجهه ازل تنهن کي ڪير وجهي جهل.
80. جيڪي هوندو پاڳ ۾ سو وهي پوندو پاڳ ۾.

ج

1. ڄاڳرا ۽ ڄار، اڳهه مڙيوئي هڪڙو.
2. ڄاڻي وڃونءَ جو مند به نه، هٿ وجهي نانگن ۾.
3. ڄپ جي ترڪڻ کان، پير جو ترڪڻ چڱو.
4. ڄٽ جي عمر؛ اڍائي ڪٿا.
5. ڄٽ جي ڄمار؛ ملوڪ جي رات.
6. ڄٽ بکيو موري کائي بک گهٽيري لائي.

جه

1. جهونا ٿيا جهاز سئون نه سهن سڙه جون.
2. جهونا ڪپڙا ٻوڏا ڍور تسڪا ناٿا ليگيا چور.

چ

1. چاڪرن جي اڳيان چوڪر.
2. چاڪريءَ چور، نوالي حاضر.
3. چاڪيءَ ڏاند وڃايو، گهمي گهاٽي ڌاري.
4. چٽ ۾ چوتو، مدعي رد.
5. چٽي ڏاڙهي نانءُ دلبر.
6. چريا چرين گڏيا؛ ادا عيد مبارڪ.
7. چرين جا پور، مٿن جا سور.
8. چرين ڪهڙا چٽ، مٿن ڪهڙا مامرا.
9. چريي کان پڇيائون ڪي چڱو آهي جي ويران وڌ.
10. چريءَ کي چوڙو ڪڏهين تنگ ۾ ڪڏهين ٻانهن ۾.
11. چغلي آهي جهيڙي جي ماءُ.
12. چڱا سي، جن جا پويان چڱا. چوڻي 322
13. چڱائي ڪر جٽ سان ته جٽ ڦيري هڻي پٽ سان.
14. چڱو ڪر ته چڱو ٿيئي سودو ڪر ته نفعو ٿيئي.
15. چڱو جن لکيو مدو سي نه پسڻ، توڙي رڻ رهن ته به ڪنڊون کائين کير سان.
16. چلهه تي، سو دل تي.
17. چنڊ کي پهرين ڏهي (تند يا ڪچو ڏاڳو)، پوءِ سڄي پاڳ.
18. چنون به چوي ته مون کي کير سان کائو.
19. چورن جا پائڙ؛ گنديچوڙ.
20. چورن مٿان مور پيا اڌ ورهائي ڪٽي ويا.

21. چور جي ماءُ چلهه پٺيان روئي.
22. چوري نه موري (سائي ٿي)، موري ته به گهوري.
23. چوڻ ۽ ڪرڻ ۾، وڏو ڦير آهي.
24. چوڻو (حياتي)، نه اوڻو.

چ

1. چتي ڪتي جي دوا؛ پتر.
2. چٽي لولي ڪٽڻ کان.
3. چڏ منڊو واريءَ ۾.
4. چوڪر چتي ذات، پون پون ڪن پڳت ۾.

ح

1. حجتِي، لعنتِي.
2. حلوي حلوي چوندي به ڪڏهين وات منو ٿيندو آهي.
3. حمائت گڏه، عراق (عربي گهوڙي) کي لتون هڻي.
4. حيلي رزق، بهاني موت.

خ

1. خان جي خاني، مانيءَ مان معلوم ٿئي.
2. خريدار ڪڪڙن جو پڇي هنڌاڻا.
3. خون ڪتوري، گجهو نه رهي.

د

Gul Hayat Institute

1. دال روئيءَ کاڌي ڏن ڪتي ته ڪٿڻ ڏينس.
2. دائي کان ڪو پيٽ گجهو آهي.
3. درياھ پر تي چوڪر ڪڍي، اڄ نه ٻڌي سڀيان ٻڌي.
4. دل کوٽي، عذر گهڻا.
5. دل جي ڪارائي کان منهن جي ڪارائي چڱي.
6. دم دال جو، آڪڙ پلاءَ جي.
7. دم درميان، صاحب مهربان.
8. دولتمندن جا ڏاند به ڏين.

9. دولت نهن کان ماس وچوڙي.
10. دو دل راضي تو ڪيا ڪريگا قاضي.
11. دويتا نهين جي پورا تول.
12. دير پيا، درست ٿيا.
13. ديس چوري، پرديس بڪيا (پن).
14. ديوان جو دم، دمڙي جي دال تي.

1. ڌاتوري ڌاري، جي ڪجي ڪار ڪمانڊ جي، ته به اصل انهي پار جو ڏينا ڏيڪاري.
2. ڌڙ ريڙو، سسي باڪري.
3. ڌڪو ڪڏجي پاء لڳ، شاهدي ڏجي الله لڳ.
4. ڌن رک توڙ ۾ ته چمڪا ڏني نور ۾.
5. ڌڻي ري ڌڻ سڄو، ڌڻ ري سڄو ڌڻار.

1. ڌاين جون جهنگ مون وائون.
2. ڌاڍي جي لٺ ڪي به مٿا.
3. ڌاند چڙهي ٿي ڌڪ ڏسي.
4. ڌانڊن گاه مردان ڌڪا، زالن ساه پنڌ وچ سڪا، گهوڙا ضبط ڪنان وچ لڪا.
5. ڏاهو ڪانو، به- جنگهو ڦاسي.
6. ڏاهو ڪانو ڪاڻي گونھ، پوري بلبل ڪاڻي شڪر.
7. ڏاڻڻ هلي مڙدا ڪيڻ، مڙدن ڪپڙا به لاهي ورتس.
8. ڏيري پور ڪي، مچر گهڻا.
9. ڏيري جو ڌڻي، سوڀرو پلاڻي.
10. ڌڻ نه ڪٿو، ڌوڻي ڪٿا.
11. ڌڻو پير، پٺي مراد.
12. ڌڻو سڀ وسار، اڻ ڌڻي ڪي ياد ڪر.
13. ڏچر گهوڙو، سچر زال پئي بن پيا.
14. ڏڏو ڪير، ٿڌين نه پوي.
15. ڏڏن جو به ڌاتار.
16. ڏس ڪاڻي کان، اک ڪاڻي چڱي.
17. ڌڪ کان سواءِ، سڪ نه ٿو ملي.
18. ڌڪ مينهن نه وسڻا، جي وسي ته ٻوڙي، ڪانڌر ڌڪ نه هڻڻا، جي هڻي ته جهوري.
19. ڌمجي ڏيه ڌڻي، چاڄا (منه يا گهر) ڇڏائي.
20. ڌنون، پنون آهي.
21. ڌني جو پٽ چٽو.

22. ڏيڻ سڀ چڱو، بچڙي هڪڙي ڪار، ونڻ سڀ بچڙو، چڱي هڪڙي دل.
23. ڏيڻ، ڏيهه ڇڏڻ، ڏيهي ڇڏڻ (بت يا جسم) ٿيڻي اهنجا.
24. ڏئي جي پٺ ۾ اوندهه.

ڊ

1. ڊچ تنهن جي ڊاء، جنهنجي وائيءَ (زبان) ۾ ور گهڻا.
2. ڊڄجي تنهن جي ڊاء، جو پرينءَ ۾ بيهي ڪاريون ڏئي.
3. ڊڄجي تنهن جي ڊاء، جو ڪه تي چڙهي ڪاريون ڏئي.
4. ڊڄجي تنهن پئي، جو منهن تي ڪوڙ ڳالهائي.
5. ڊني وائيءَ، مور نه لاپ.

ڍ

1. ڍاڻو ڪنهي پيٽ تيسي بڪئي وڃي ساهه.

ڙ

1. رات ٿوري، ساڻ گهڻا.
2. راتيان ڪائي ڪچڙي، ڏينهان ڪائي پلاءِ، ڄاڻي هيڪ الله، صابو ڪوري سيد ٿيو.
3. راجا ڪري سو نيا، ڍارو پوي سو ڊاء.
4. راڪي رام ته ماري ڪون.
5. راڻي سا، جا راءِ ڪي وڻي.
6. راڙي (راجا جي) گهران گه جهلجي پاند ۾.
7. رت ڏسي، رُمي هڻجي.
8. رڌي ڪني به يا نصيب.
9. ري اڳيان رباب، وڄائيندي وره ٿيا.
10. ري مٿي ۾ سور سان، ڏنائون صدقو.
11. رڙا ڪين رجھن توڙي ٻارڻ هڻن به پڙا.
12. رڪ جا چڻا آندا ڦاڙين.
13. رن پٽ ڪي لڳي پاڳ، ته ڏئي جواڙي پٽ ڪي داڳ/ داغ.
14. رن پٽ ريڍار، ڪان هڻي بند ۾.
15. رن چشڪي هري، رڪي آرت وار.
16. رنان مڪر زنان تتر تار ڪن رڌيون پڪيون ڪونجڙيون اڏائي ڏين.
17. رڻي (قرض) ۽ رائر (ڍل) جو سڏ جنهن ڪي هوءَ منجي اُتي جوءَ وڃي تنهن ڪي وسري.

18. روپ (شڪل) روئي ڪرم (نصيب) ڪاٺي.
19. روزن پٺيان عيدون، عيدن پٺيان روزا.
20. رهي راهوڃين (راهوڃا ڳوٺ جو نالو) بهي باهوڃين (باهوڃا ڳوٺ جو نالو)، ڪتي ڪنٺريجن (قوم جو نالو) جي.

ز

2. زالان ڏاوڻ (وهنجڻ)، مردان ڪاوڻ.
3. زر بيسار، ته عشق نه پهر.
4. زر خرچ ته امير ٿين، امير ٿين ته زر بيسار.

س

1. ساريءَ هٿڻ پتر.
2. ساسرا (ساهرا) سڪ واسرا دو دن ڪا آسرا.
3. سائي ڪي سهي ڪو نه، بڪئي ڪي ڏئي ڪو نه.
4. سپر (طاقت وارو) سان سيئن (حد يا دنگ) ڪبي ڪيئن چونڊو جيئن ٿيندو ٿيئن.
5. سپڪا بڪري، پنهنجي پاڻي تنگي.
6. سپڪو، پنهنجي هٿيءَ جو هوڪو ڏيندو.
7. ست ڪڙا ڪاٺي ٻلي، حج چڙهي.
8. ستن جون پاڙا جڻين.
9. ستيا جا ٻيڙا سائين ستر.
10. ستي ٻلي، ڪوئا ڪين ماري.
11. ستي شينهن ڪي، اگر نه ڏجي.
12. ستي لڪڙن کان موٽي ته ڪتن هاب ٿي.
13. ستي سڏائي لنڊي ٿي ڪاٺي.
14. ستين لنگهڻين، ڪتو به حلال آه.
15. ست نه موڙهو ڪپاه موڙهي.
16. سڀ نه ماري سڀ جو سراپ (اصل بددعا ڪي چئجي پر هت معنيٰ آهي ڀرم/سنسو) ماري.
17. سڀتيو ماڻهو پرائي مال ۾ پائيوار.
18. سپهو نه وسهو، وسهو ته مسهو.
19. سڄ، به پاڇا.
20. سڄ لٿي کان پوءِ، دير ڪانهين، ڦرئي کان پوءِ، پڻ ڪونهين.
21. سڄن پيٽان وڍيا، وڍين پيٽان سڄا.
22. سڄڻ سڄي ٻانهن ڏئي ته سڄي نه گيهجي.
23. سڄا عاشق، پيتو دي آچار.
24. سڄ سير، ڪاري بڪري اڇو ڪير.

25. سچ مرچان ڪوڙ ڳڙ، پير پئسا جوءُ ڳڙ.
26. سچ ته بينو نچ.
27. سچ جي ٻيڙي لڏي لڏي، پر ڪڏهين نه ٻڏي.
28. سخيءَ کان شوم پلو جو ترت ڏئي جواب.
29. سر وٺي کان پوءِ سچ اڀري ته ڇا نه اڀري ته ڇا.
30. سر (راز يا ڳجهه) ڏجي پر سر نه ڏجي.
31. سر سر ڪلا.
32. سرمو سڀڪو پائي، پر اک اک جو ڦير.
33. سڙئي گهوڙي ۽ پٽيل ماڻهو مان ڪين ٿئي.
34. سڪن گڏ، آلا به برباد وڃن.
35. سڪ تور (سوک) کان ٻڌ تور (ٻوڏ، پاڻي جو غلبو) چڱو.
36. سڪو ڪاٺ به پاسا پيچي.
37. سڪڻي ڪني، گهڻو اڀامي.
38. سڳا سيئي سيڻ جني پڪا اوڏڙا.
39. سلو سو جو انگورين پلو.
40. سنگ تاري، ڪسنگ ٻوڙي.
41. سو چور ئي نه چئجي جو پنهنجو جوڻيٽ نه سڃاڻي.
42. سوئي هئي ساڻ ته گڏهه گوهي نه ڪري.
43. سوڍن مڙن سو، ته به مٺ نه پانئجي مئندري.
44. سور پوي سائيءَ کي ڏنيجي گڏهه.
45. سوراڻڻ سور اڻ-سوراڻڻ سان اوريو، هنجو پنجهر نه پريو هوءُ وڃي ٿي وهلور، پرايائين پور اڳي کان بي اڳرو.
46. سوڙهيءَ سياندري وهنوار نه ڪجي.
47. سومر گهڻو ئي سڦرو پر پٺيان اڱارو بيڙو.
48. سون پرڪجي ڪسوتيءَ ريو پرڪجي باهه ماڻهو تڏهين پرڪجي جڏهين ڪي ڳالهه.
49. سوناري جو سؤ ڏڪن، لهار جو هڪڙو.
50. سهسين ڪري سينگار، ته به ڪوڏڙيءَ پٽ ڪوڏڙو.
51. سهڻان ته توه به پتن ۾ پيا آهن.
52. سهي تنگن تي چوٿين نهڻي نه.
53. سي اڏائي سي ساڍا به.
54. سياري سيءُ پوي آرڙهه ۾ آرائيون، سند ڪنهن ۾ ڪو نه ڪنهنڪي ساراهيون.
55. سياري جي سوڙ، سڀڪو پاڻ ڏي سيري.
56. سياري ۾ سيئي چڱا جن گهڻي باهه، اونهار ۾ سيئي چڱا جن گهڻي چاهه.
57. سيائي اڳيان رڻ، اکين جو زيان.
58. سيرو کاڌو، پاتل ڦاٽي.
59. سيءُ ۾ گڏهه جا آتر به پيارا.

ش

1. شادي کان وڌي نڪيتي.
2. شڪر ڪر صحيح ته توهي سان توهي ٿئي.
3. شينهن اڳيان لڪڙي اچڻ سولي، پر وري ڪڻڻ اولي.
4. شينهن نه ڏيکيا ته ڏيک ڀلاڙا، چور نه ڏيکيا ته ڏيک سونارا.
5. شينهن وڙهندي، ٻوڙن جوکو.

ص

ض

ط

ظ

ع

غ

1. صبر جني جو سيڱ، تير نه گسي تن جو.
2. صرفو ڪرين، ته پڻ هٽاءِ.
3. صلاحين شينهن بجهن، ڪم ڪرهن (جهيڙن سان) نه ٿئي.

1. ضرور ڪي سڀ روا آهي.

1. طمع سندو طس، پريو پر جي ڪينڪي.

1. ظلم قائم آهي پر ڪندڙ قائم نه آهي.

Gul Hayat Institute

1. عشق نه ڏسي ذات، نه ڏسي ڪذات.
2. عقل ريءَ عذاب، گهڻان پسندينءَ جندڙي.
3. عقل، اهڙن جو ڌريون ٿي ويو، مڱائن هڪڙو پرڻائن ٻيو.
4. عقل ۽ سونهن ڪنهن کي نه سڪايو آهي.
5. علت وڃي عادت نه وڃي.
6. عيسيٰ نه موسيٰ ٻڙا پير پئسا.

1. غريب جي جوءَ، ڏيهه جي پاڄائي.
2. غيب گدو چوي خبر خاوند کي.

ق

1. قاضي ڄاڻي، سندس قيامت ڄاڻي.
2. قرض جهڙو ٻيو مرض ڪونهين.
3. قرض، ڪوڙهه جو ٽڪو آهي.
4. قوت ٿوري آڪڙ بهت، مار ڪاوڻ دي نشاني.

ڪ

1. ڪاڻي ڪڇ، ڪاڻي ڪوهيارو.
2. ڪاڻ ڪٽو، واڍو چٽو.
3. ڪاڻيءَ ڪاڻيءَ لڇ (لچمي/ بخت).
4. ڪا جا ڪيتيس ڪن وڃ ڳالهه، هر ڪو وٽي آڪڙ نال.
5. ڪاڏي ڪوري، ڪاڏي ترار.
6. ڪارو ويهي ڪمري وٽ ته ورن نه مٽائي ته عادت مٽائي ئي مٽائي.
7. ڪالھوڻي ڪالهه گئي، اڄ پڻ ڏينهن ٻيو، جنهن ۾ ماڻ پيو سا، راه رهندي ڪيترو.
8. ڪانياري ٻلي ڪئي جي جوءَ.
9. ڪاڻيءَ جي ڪرم ۾ وگهن ئي وڏا.
10. ڪاڻي وسوڙي، چئي ته مڙسم ويو آهي اک کي.
11. ڪاڻيءَ جي وهانو ۾ سنگت گهڻا.
12. ڪٽم سڀ ڄمار ته پاندي پوري نه ٿئي.
13. ڪٽو به ان کي ڏاڙهي، موچڙا به ان کي لڳن.
14. ڪٽو ڇا ڄاڻي، ڪڻڪ جي مانيءَ مان.
15. ڪُٽو به ڪاڏو، ڪڪ به نه پري.
16. ڪٽو، ڪڙم جو ويڙي.
17. ڪٽو ۽ ڪپاٽ، توڙهي سان ٽپائجي، ساڌو ۽ سڀاٽ، ويهارجي وڃ ۾.
18. ڪٽي ڪن وڍيا.
19. ڪٽي ڪن وڍيا ٿيو شڪاري.
20. ڪٽي جا ڏند، گڏه جو ماس.
21. ڪٽيءَ کي ڪنهن اُماڙي ڏني هئي سا تارا ڏسي ٿي ڊني.
22. ڪٽي جو ٻچ، ٻارھ مهينا نڙ ۾ وجهجي ته به سنئون نه ٿئي.
23. ڪٽي جو ڪارو منهن رڀ اوتري جي اوتري.
24. ڪٽي چور سُڃا، ڪٽي ڍور سُڃا.

25. ڪجريءَ جو يار، بحريءَ جو شڪار، سدا خوار.
26. ڪچيءَ ڪنان نه وريا ته پڪيءَ ڇا ورنڊا.
27. ڪچي وزيران ٿئي نڙڪو نڪران.
28. ڪڇان ته مسان، نه ڪڇان ته پيئي لڇان.
29. ڪڏهين پريءَ ۾ ته ڪڏهين پاڪر ۾.
30. ڪڏهين ماڻي مٺ تي، ڪڏهين ماڻي مٺان مٺ.
31. ڪڏهين ڳاڙهو گهوٽ، ڪڏهين مڙهه مقام ۾، واريءَ سندنو ڪوٽ، اڏي اڏبو ڪيترو.
32. ڪڍي ڪاڍارا ڏئي اڏارا.
33. ڪرند پسند، ڏيند لهند.
34. ڪڏهن درياهه ٽپيو وڃي، ڪڏهن پاڻيءَ پاٽ ۾ ٻڏيو پوي. ورجيس 452
35. ڪرم-هيٺ ڪيتي ڪري، بلد مري يا توتا پڙي.
36. ڪري سو پاڻي، فقير کير کنڊ ڪاڻي.
37. ڪسيري جي ڪتي، ٽڪي جا ٽڪر ڪاڻي.
38. ڪشيئي نه ڪمان، پڙيئي نه ضمان، ٽپيئي نه ڪوها، رهيئي نه جوئا.
39. ڪڪ جو چور، سو لڪ جو چور.
40. ڪڪ هيٺ لڪ پيو آهي.
41. ڪڪان ڪوڙي باهه، غلامان دوستي، يار نه ڪجي ڏور پيادا پوستي.
42. ڪم لٿو، ڊڪڻ وسريو.
43. ڪم نه هئي ته رائييسا گهر گهمجن.
44. ڪم پئي، ڪل پوي.
45. ڪم پرين سڀڪو آه، ڇم پرين ڪو نه آهي.
46. ڪميٽو ڪپڙا ڪري ڏسي پنهنجو ڏيل، ڏسي پنهنجي ڏيل ڪي ڊوڙائي دليل.
47. ڪماليٽ سان زواليت شامل آهي.
48. ڪنير جي گهر ۾ سڄي ڍڪڻي نه لپي.
49. ڪنڊو لڳو گوڏي ۾ نڙگهت ڪيو نڪاءُ.
50. ڪنڊيون ڏور قنڌارئون ڏور.
51. ڪنگ ڪي لڙ ۾ مزو.
52. ڪانگ ڪي لڙ ۾ ڳڙ.
53. ڪنگر ۾ ڪپڙا پڙي مبارڪ.
54. ڪني ماضي من ۾، ڪني استقبال، حيف تن جي حال، جن وساريو حال ڪي.
55. ڪنيءَ رن جا، ٻار جئن ٿورا تنن چڱا.
56. ڪني آگر وڏي چڱي.
57. ڪنهن جي ماني ڪري نه مور، ڪنهنجو ٽڪر ٿو ٽيڻا ڪري.
58. ڪنهن ڦٽ سان ملڪ ڇڏيو ڪنهن نڪ وڌي ه نه ڇڏيو.
59. ڪڻڪ ڪڍي به ڪي ڏجي باهه.
60. ڪوڏي حرام، بجڪو حلال.
61. ڪوري ڪڏ ڪڻي اُن ۾ پاڻ پوي.

62. ڪوري پلويڻ نه پائجي.
63. ڪوڙ، ڄمار جي ڪتر آهي.
64. ڪوڙ جو مثلو، ڪوڙ.
65. ڪوڙهيو ڪتو ڪنهن ڌاران نه رهي.
66. ڪوڙي جي ڊوڙ، گڏ تائين.
67. ڪوڙي سڄڻ کان سڄو ويري چڱو.
68. ڪوڙو ڪائجي مٺي جي لالچ تي.
69. ڪوسا ناوي ٿڌا ڪاوي ته ويڄ پاس مور نه جاوي.
70. ڪوسو پاڻي ڪڪ نه ساڙي.
71. ڪوئي مري ڪوئي جيوي، شتريا گهول پتا شا پيو.
72. ڪهڻيءَ سڀڪو ڪهي پر ڪرو ڪو رهڻيءَ رهي.
73. ڪهي سا رهي، ٻولي ٻاروچن جي.
74. ڪي رڻي هڻي، ڪي آيس پيڪو ماڻهو.
75. ڪي ڪوڏر ڪمايو ڪي ڪهاڙي وليو ته گهر سهيرو (سڪيو) هليو.
76. ڪيليءَ کي ڪڻ، هاڻيءَ کي مڻ.

1. ڪاڏي ڪوه ڪٽيو وڃن.
2. ڪاڏي ڪي ڪامن، ڄاڙيون ڄاموٽن جون.
3. ڪاڻي ڪڇڻي، اونڌا طباق.
4. ڪائجي دل پسند هندبائجي لوڪ پسند.
5. ڪتو سلامت ته پريون جهجهيون.
6. ڪٽي ڏاڙهي، هٿ نه اچي.
7. ڪٽو واڻيو، وهيون سنڀالي.
8. ڪٽيو ڪاڻي مڙس جو، چڻي چڻي ابو. يا ڪاڻي پيئي پي جو چي چڻي ابو.
9. ڪٽيو تو تان گهوريو، وڃائج م مور.
10. ڪٽيو ڪاڻي فقير، لنيون جهلي پولڙو.
11. ڪٽي مور نه آيو، چي رڻ ۾ ڦريس.
12. ڪٽي آيو خان، اگهاڙياس گڻي.
13. ڪڇڻي ڪانهي جا ڪاڻي وڻي.
14. ڪڏڙن پٽ چڻيا ته هوند زالن مڙس ئي ڪين ڪيا.
15. ڪڏ چي جيءَ سڏ.
16. ڪڙ ماڻهو، وڻ ٻاڀرو، ٻنهي ڏينهن ڪتن.
17. ڪڻ ڪلو، ٿيئي پلو.
18. ڪوهي ڪمڻ جي نالو نارائن جو.
19. ڪيتي، سر سיתי.

20. کير جو ڪاٺل، جهڻ ڦوڪي پئي.
21. کير ۽ کنڊ نور ۾ نور، جواني ۽ ميا پور ۾ پور، پنڌ ۽ بار سور ۾ سور.

گ

1. گابي وانگي ڇت ته ڇٽيانءِ.
2. گدرو ڪري ڪاتيءَ تي ته به گدري جوکو، جي ڪاتي ڪري گدري تي ته به گدري جوکو.
3. گدري جي چور کي به لپاٽون.
4. گدڙ جي گونھ ۾ ڪم پئي ته وڃي ڏر ۾ لڪي.
5. گدڙ ڍاڪ نه پڇي آڪي ٿو ڪٿا.
6. گدڙ ڍاڪ نه پڇي آڪي ٿو ڪوڙي، ناچو نچ نه ڄاڻي آڪي پون سوڙهي.
7. گدڙ گدڙ جي ڪوڪ تي نه اونائي ته ڪوڙهيو ٿئي.
8. گڏھ پنهنجي سانوڻي هيٺنگن ۾ وڃائي.
9. گڏھ کي ڪڏھين گابو ڄاڻو آهي.
10. گڏھ کي ٿو گج پارائي.
11. گڏھ ڇا ڄاڻي، گيهرن مان.
12. گڏھ به ڪڏھن گج پاتو؟
13. گڏھ جو ڇا وس، جو بيڙي ۾ نه چڙهي.
14. گڏھ مان لت يا ٽوٽي (ات).
15. گڏي اڏجي، يا لڏي ڇڏجي.
16. گذري ڪون ياد نه ڪرنا، جا گذري سا چوڪي.
17. گذر گئي گذران، ڪيا جهوپڙي ڪيا مڪان.
18. گرمي ڇڏي جهڻ ڪنگر سان، سردي ڇڏي زر ڪنگر سان.
19. گگر گگر پنڊا اڙيا.
20. گنجو ڪنھڻ کان نه رهي.
21. گنجي جي مٿي ۾، جونءَ نه ليڪ.
22. گولاڙو ڳيان پڇي.
23. گونھ گونھ سان نه ڌوپي نيٺ پاڻيءَ سان ڌوپي.
24. گھ پوندي به ڪو مٿو سڙي.
25. گھي نڪرن مان پاڻي سڪائي.
26. گھگير گھوڙو پيٽر ماڻهو، مهل ۾ ڪم نه اچن.

گ

1. ڳالهين سنڊيون ڳالهيون، ٽڪي سندا موٽ.
2. ڳڙ ڄاڻي ڳڙ جي ڳوٺري ڄاڻي.
3. ڳڙ سان مري تنهن کي زهر ڇو ڏجي.
4. ڳوٺ سئين سا وهانو سئين.

گه

1. گهٽو ڌاريم اُن کي هٿان چري ڪپاه.
2. گهر جو پير، چله جو مارنگ.
3. گهر ۾ ڪڏ هجي ته ٻاهر ٻُهر ڇو اُچلجي.
4. گهر ۾ غرقِي به نه ٺهي ٻاهر دم هڻي نوڙهي جو.
5. گهر ۾ به گهر ڪاٽو، ٻاهر به گهر ڪاٽو.
6. گهڻ پيتاري (حصن واري) بگري (پوک)، ڪاٺي ويئي جهار.
7. گهڻن کي سمر هڪڙي کي پري.
8. گهڻن ڪنئين، چپر ڪجي پوي.
9. گهڻين زالين گهر نه هلي، گهڻي مڙسين هر نه هلي.
10. گهڻي ڪاڏي کان گهڻو ڏنو چڱو.
11. گهڻيءَ ڪٽيءَ کان مور ياد ئي نه.
12. گهوٽ ماءُ کان اهڻو ماءُ تڪڙي.
13. گهوٽ ڪنوار راضي ته ڪوه ڪندو قاضي.
14. گهوڙا ۽ پٽ، ملا ۽ پٽ، هو ڪشيا تان رسيا هو نيان تان ڇٽ.

ل

1. لاڙ جو ماڻهو، اتر جو ڍڳو.
2. لپي لوڻڪ به نه، سڌون ڪري مريڙي کي.
3. لٽر کي چڪر پڄي.
4. لڄا تان، لڪ به قربان.
5. لڄان چوران پٽ نه ڪاٺي توڙي هون سڳي پائي.
6. لڄمي وڃي، تڏهين لڄڻ به وڃن.
7. لڏ به ڏي لڏائي به ڏي.
8. لڙهندو گدرو پترن نميارت.
9. لڪ ڪتيا ڏومڻي (لنگهياڻي) جو ڏومر (لنگهو) سلامت آيو.
10. لڪُ مري، شال لڪپال نه مري.
11. لڪي لڪانو واڇي الانو.

12. لکڻي مان لڪَ (ذرو) نڪو لاهي نڪو پائي.
13. لکين ليلائون، چنيسر جي راڄ ۾.
14. لڳڻيون لُهارن کي، ڇڏن ۾ ڇڻڳون.
15. لنگهن پنهنجو وهانؤ.
16. لنگهو ڇڙي مڱن کان اُهيئي مڱ.
17. لنگهي لائي لوڻي ته ڪيا ڪريگا ڪوئي.
18. لوپ، سيني پاپن جي پاڙ آه.
19. لوپ ڇڏ ۽ سون منين سان ورهائ.
20. لوييءَ سنڌي راڄ ۾، نوڳي مري نه بک.
21. لوڄ ته لهين لال کي ڏور ته پويئي ڏس.
22. لولو چوي اسين حج وڃون، ڪانگ چوي اسين موٽا آهيون ڇا.
23. لوڻ وجهي پت پايوار ٿيو.
24. لهي لوه به نه ڇي منهنجو نانءُ سون ٻائي.

م

1. مارائي اچجي، ماري نه اچجي.
2. ماڇي ته ناچي.
3. مادي ڪڪڙ به ڪڏهن ٻانگ ڏني.
4. مارجي ته مير نه ته چاڪر ڇا چڪائجن.
5. مارڻ واري کان رکڻ وارو اوڏو آهي.
6. مارئي کان پڏايو چڱو آهي.
7. ماريءَ جي گهر، هڏن جو ڏير.
8. مالڪ وڃن بيٺيءَ ڇڙهيا، شاهد وڃن غوطا کائيندا.
9. ماڻهو ٻڌي- لڇئون، موچڙو ڇڏي- لڇئون.
10. ماڻهو سڀ چڱا پر ڪي ڪن سان، ڪي ڪن سان.
11. ماڻهو سڀ نه سهڻا پڪي سڀ نه هنجھ ڪنهن ڪنهن ماڻهوءَ منجهه اچي بوءِ بهار جي.
12. ماءُ جڻيندي پٽڙي، ڀاڳ نه ڏيندي ونڊ.
13. ماءُ مري رکي سڪي ڏيءَ دا نالا ڏهي.
14. ماءُ جي ليکي پٽ ڪٿڻ ويو آهي پر بندر ابن ۾ تنگيو پيو آهي.
15. مڇ چوپڻي به ڪو پيٽ پر جي.
16. محبتي مڙن ته تن لوڪن ۾ لڪ پوي.
17. مڌ (شراب) پيوڻ، ذات پرڪائڻ.
18. مرد جي کٽي، زال جي ڪيوٽي (سهيڙ / سنڀال).
19. مرد مري مان کي، گانڊو مري نان کي.
20. مردو نرڳ وڃي توڙي سرڳ وڃي.
21. مرساڻ مرساڻ ته به ڊپ نه چرساڻ.

22. مرض اچي گهوڙي وانگيان، وڃي جونءِ وانگيان.
23. مروان موت، ملوڪان شڪار.
24. مري نه ميهار ته وڳ ولهو ئي نه ٿئي.
25. مڙس جو پاهوڙين سان ميڙي آڻڻ، زال جو سئي سان ڪوٽي ڪيڻ.
26. مر سين سڃاڻا ٻئي تنگون ڪاڻ ۾ ڪه سين اڃاڻا هنيون هندوري لوڏيو.
27. مڙيا سي جڙيا.
28. مغلن آئي فارسي وسري ويندي آهي.
29. مڱن ڏانڊي ڪارڙي تانڊي، مڱ پڇي ڪارڙو نڇي، مڱ لئو ڪارڙو مڻو.
30. ملڪ ۾ ڏيڍ ڪجور، ميان لپتي باغ ۾.
31. ملڪ صاحب دا وسي، ڪوئي رووي ڪوئي هسي.
32. ملو مڻو، مهابو لئو.
33. ملو چور، ٻانگو گواه.
34. منهن ڏسي، تلڪ ڏجي.
35. منهن ڪنٺرائي، ڳٽا پٽائي.
36. موٽا پر، پتجن هيله.
37. موٽا آهن، جڙن جي وس.
38. موٽا به ڪڏهين مسڻ مان موٽيا آهن.
39. موٽيو آئي مار، جا تي پاڻي هئي تار.
40. مور چڱو پر سندس پير ونگا.
41. موگو پنهنجي مانيءَ مان پيٽ پري ڪائي، وڃي وهي مجلس ۾ ته سيني سهائي، چريو ڳالهائي ته به بختاور بودلو.
42. مئي ڪي مارڻ، سورھ جي ڳلا.
43. ميان مري ته به حلوو ڪاڻڻو، بي بي مري ته به حلوو ڪاڻڻو.
44. ميان جي مڏي، ٻه ڏنڊ ٽين ٿڌي.
45. مينهن مڇي ته هوريان هلي، ري مڇي ته ڌڙيون ٽپي.
46. ميون گور (قبر) لائق بي بي سيج لائق.
47. مينهن ڌارڻ سولي آه پر ڪرو ڪو نينهن (سنيال/ آڳو پيڇو) ڌاري.
48. ميوو، سپڪو مندائتو منو.
49. ميهه مينهن مان نڪتو، وڃن ڪهڙي ڀارت.

Gul Hayat Institute

1. نه اوڏو ڪا لينا، نه ماڏو ڪا دينا.
2. نه ڏجي ته ڏکوئجي به نه.
3. نه ڪنهن ڪي عقل منجهايو آهي، نه ڪنهن ڪي سونهن سڪايو آهي.
4. نه ست نه ڪپاه، ڪورين ۾ لنيون ڌڪا.
5. نه گتي، نه ڪوريءَ جي ڪاڻ ڪڍي.
6. نه ڪنهن جي ڪٿي ڪي هت لائجي، نه پنهنجو پٽ پرائجي (ڦاڙائجي).

7. نانگ کي کير پياربو ته به هن جو وه کين گهٽندو.
8. نانگ ريجهائڻ سولو ڀر ڪرو ڪو ڳوهر ريجهائي.
9. نانگلي (قسم ان جو) نه پرڻي ڪم اچي نه مرڻي ڪم اچي.
10. ناني رڌڻ واري، ڏوهڻا ڪاڻڻ وارا.
11. ناڻان گهوريا سرن تان، سر گهوريا شرم تان.
12. ناڻو ڏجي آڪرو ته گهه ڇو ونجي ٻاڪرو.
13. ناڻو سو جو ڳنڍ، ٻاڻي سا جا ڪنڻ.
14. ناڻو جهڙي تاو سان گهڙجي تهڙي تاو سان نڪري.
15. ناڻو، نر چُٽو ڪري.
16. نانءُ چڙهيو واپاري کڻي کائي، نانءُ چڙهيو چور ڦاهي چڙهي.
17. نانءُ بڙا ديهه بيران/ ويران.
18. نچڻ پيڻي ته گهونگهت ڪيها.
19. نڌڪا گهوڙا، گڻباڻا هسوار.
20. نڪي پارتن ۾، نڪي منجهه دعا، انگ اڳيئي لکيا پارڻ پوءِ پيا.
21. نڪي دڳرن مال ميڙيو، نڪي سرهيا بک موٽا.
22. ننڍڙو ٻار مچ جو وار، جيئن ورائجي تيئن وري.
23. ننڍڙي نه ڏيک، وڏي ڊول اٿي.
24. ننڍي مري نه مايڙي ٻڍي مري نه جوءُ، ڪنٽ چوڙيليءَ نا مري مت جهڻڪ وهڻي هوءَ.
25. ننڍي وات مان، وڏو ويڻ نه ڪڍجي.
26. نون ميهارن مينهون ڌاريون، ڪتا لاهي دونهيون ٻاريون.
27. ٺهن سان چجي ته کاتي ڇو وجهجي.
28. نهن به تڪي ڳڙ به مٺو.
29. نئين سنڀاسڻ، چيلهه ۾ جٽائون.
30. نئين ڪنوار، نو ڏينهن.
31. نيچ نوڪري، اُتم ڪيتي، وڌندو واپار.
32. نيڪي برباد، گناه لازم.
33. نيم طبيب خطرہ جان، نيم ملا خطرہ ايمان.

Gul Hayat Institute

1. وات جي پلاو کي، گهه جو ڪهڙو صرفو.
2. واتئون خرار ڪاڄن، نڪئون ڪئون به نه ڪاڄي.
3. وارا، ڄمارا آهن.
4. واڱڻ ڪن کي وائي، ڪن کي پيئي.
5. واڻيون پنڃ نه سهي پنجاه سهي.
6. واهڻ جو واڻيون تهڙو ڍوري جو پاتڻي.
7. واءُ جبل اڏائين تنهن جي اڳيان ڪپاه ڇا آهي.

8. وچ ڪڏي ڪيري آهر. يا وچ ڪڏي ٽوڻيءَ آهر.
9. وچ ڪير ڏئي ته مينهن چو ڌارجي.
10. وڏي ٻاگهي، ڪي وڏي ڏيڻس.
11. وڙهن سپاهي، پڌائجن سردار.
12. وس ڪرڻ مون واکا ٻڌڻ ڪم ٻروچ جو.
13. وسي ته به ڏيري گسي، نه وسي ته به ڏيري گسي.
14. وقت پڙي بانڪا (ڏنگو/ خراب)، ڪهڻي گڏھ ڪو ڪاڪا.
15. ونڊ کائي، سڪ پائي.
16. وڻجن پير کائجن ڊاڪون، تن گهرن جون ڪهڙيون ساڪون.
17. وه وڻجي سو وه مان کائي.
18. وهندو پير ٻوڙ به چڱو، بينل تار به نه چڱو.
19. وهي درياءُ ڀر تي وير وجهي واگهو سان.
20. وير وير واڌائي به ورچائي.
21. ويري هڪڙو به گهڻو، سڄڻ هزار به ٿورا.
22. ويهي ويهي مڙس ڪري، سا وهي چو وڃائي.
23. ويئي سڱن کي ڪن به وڌائي آئي.
24. ويئي تڏ ٻانڀڻ به نه وڃي.

ه

1. هاڻي جا ڏند کائڻ جا هڪڙا، ڏيکارڻ وارا ٻيا.
2. هار ماني ته جهڳڙا ٽوٽا.
3. هارياري جي هير تنگ پڳي به نه رهي.
4. هارئي کان، پيتو پلو آهي.
5. هاسي (ڪل/ مسخري)، ڪره جي ماسي.
6. هاڻوڪا جوان ڪاٽيءَ جا مياڻ، ڌڪو ڏجي ٻئي کي ته ڪري پون پاڻ.
7. هٿ جنين جو هنڌن پهرين پٽڻ سي لنگهن.
8. هٿ ڪنگڻ کي آرسيءَ جو ڪپ ڪهڙو.
9. هٿن سان هاجون ڪري، پيرن سان ڪڏون ڪڍي.
10. هٿ (ٻٽ) سهائيندو کائجي لوڪ سهائيندو پهريجي.
11. هجيئي ناڻو ته گهر لاڙڪاڻو، نه ته وٽ ويڳاڻو.
12. هر ٻول وچ ۾ ڦولھ.
13. هر هالا منهن ڪالا.
14. هر هر هورائي (هلڪائي) وڃڻ در دوسن جي.
15. هرڻي اڳيئي نچڻي، ويتر پئس گهنڊڻي.
16. هڙ بي گاسو (هرج/ نقصان)، لوڪ بي تماشو.
17. هڙ سڪڻي، لوڏ گهڻي.

18. هڙ ۾ تماڪ ته جهنگ مڙيوئي دائرو.
19. هڙ ۾ هريڙون، گوڏ ۾ پتاشا.
20. هستو جوڳي پڏئي نار گد ڪهي اهي ٻئي مار.
21. هڪ سج به پاڇا.
22. هڪ تنگي جي ملڪ ۾ وڃي ته بي تنگ ڪري لڪائجي.
23. هڪڙو هٿ ڪير ۾، ٻيو هٿ نير ۾.
24. هڪڙو چوي ٻيو مڃي، تنهنجو پورهيو ڏئي نه ڀڄي.
25. هڪڙي مار، ٻي جهينگار.
26. هڪ سھانگي ته به ڪا ٻاٽ ۾ گھوري.
27. همتِ مردان، مدد خدا.
28. هنجھ نه مبرو وٽ جاسين جيئن ڏينھڙا، جيءُ نه جنجل گھٽ سرُ تان سرُ (تلاؤ) ڪيترا.
29. هنجھن سان حرص ڪري اڏائي ڇڏي، چڻو هوس چھنب ۾، سو به پيس ڪري.
30. هند ڏسي، هاسي ڪجي.
31. هندي اُڀامندي ته پنهنجا ڪنان ڪائيندي.
32. هنر واري جو هنر، بي هنر جي جند.
33. هڻ ڏيئي ڪي، سڪي نھن.
34. هڻن ڪين حمير کائن پاٽ پلاءِ جي.
35. هو ساڻ ئي نه نين، هيءُ ڏاند چڙهندي.
36. هو سوڙ پاند به نه ڏين، هيءُ وچ سمهندي.
37. هيانو تتي کان ڪڙي تتي چڱي.
38. هيري جي پرک مان ڇا ڄاڻي شيشگر.
39. هيڻي ڪي نه هڻي سو هڻن ۾ لهي.

ي

1. يا ته دريا تري وڃي يا ته اڏ تي بيهي رهي.
2. يار اهو جو اوکيءَ ۾ ڪم اچي.
3. يار بي تيلي (تيل وڪڻندڙ يا چاڪي)، سيند بي ميلي.
4. يار جن کي ياد سي ياد هميشه يار کي.

Gul Hayat Institute

پورو ٿيو